

Sygn. akt I C 1379/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Marta Kluczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lutego 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Bank SA (uprzednio: (...) Bank (...) SA) z/s w W.

przeciwko A. L. (1) i U. W.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych A. L. (1) i U. W. na rzecz strony powodowej (...) Bank SA (uprzednio: (...) Bank (...) SA) z/s w W. kwotę 37.570,61 zł (trzydzieści siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt złotych 61/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, liczonymi od kwoty 28.090,96 zł za okres od dnia 17.10.2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 6.696 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1379/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. (obecnie: (...) Bank S.A.) z siedzibą w W. wniosła w dniu 24.10.2016 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanym solidarnie A. L. (1) i U. W. o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwoty 37.507,61 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 28.090,96 zł od dnia 17.10.2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 470 zł, prowizji e-C. w kwocie 4,70 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, iż w dniu 30.08.2010 r. zawarła z pozwanymi solidarnie umowę kredytu nr (...). Umowa została zawarta w związku z prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą. Z powodu niedotrzymania przez pozwanych solidarnie zobowiązań wynikających z umowy, polegających na opóźnieniu w spłacie należności z tytułu umowy, została ona wypowiedziana w dniu 07.04.2014 r. Zadłużenie jest wymagalne od dnia 26.05.2014 r., nie zostało uregulowane i na 16.10.2016 r. wymagalne zadłużenie z tytułu ww. umowy stanowi kwotę łączną w wysokości 37.570,61 zł. Na dochodzone przez stronę powodową roszczenie składają się: kwota 28.090,96 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 973,42 zł tytułem niespłaconych odsetek umownych, kwota 706,53 zł tytułem opłat i prowizji, kwota 7.799,70 zł tytułem odsetek karnych. Strona powodowa podniosła, że odsetki, opłaty i prowizje zostały naliczone zgodnie z umową, regulaminem kredytowania, tabelą prowizji i opłat oraz tabelą oprocentowania stanowiących integralną część umowy. Nadto strona powodowa podała, że żąda dalszych odsetek umownych za opóźnienie (odsetek karnych) w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, albowiem obecnie wysokość tych odsetek mieści się w granicach odsetek maksymalnych określonych w art. 481 § 2 i 2¹ k.c.

Postanowieniem z dnia 09.03.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej na podstawie art. 505³⁴ § 1 k.p.c.

Po przekazaniu sprawy strona powodowa w piśmie z dnia 13.07.2017 r. wskazała, iż z dniem 28.10.2016 r. nastąpiła zmiana nazwy handlowej, pod którą działała dotychczas strona powodowa z (...) Bank (...) S.A.” na (...) Bank Spółka Akcyjna. W piśmie z dnia 13.07.2017 r. strona powodowa wskazała, iż z dniem 28.10.2016 r. nastąpiła zmiana nazwy handlowej, pod którą działał dotychczas (...) Bank (...) S.A., na (...) Bank Spółka Akcyjna, dokumentując to uchwałą nr 84/2013 Rady Nadzorczej (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z dnia 08.08.2013 r., oraz odpisem z KRS z dnia 02.11.2016 r.)

W dniu 18.08.2017 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej wydał w sprawie I Nc 1234/17 nakaz zapłaty uwzględniający żądanie pozwu.

Pismem z dnia 02.10.2017 r. pozwani wnieśli sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanych solidarnie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany A. L. (2) przyznał, że dnia 30.08.2010 r. zawarł ze stroną powodową umowę o FM BIZNES KREDYT NR (...). Kredyt został mu udzielony w kwocie 68.421,65 zł. Spłata kredytu miała nastąpić w 60 ratach miesięcznych w kwocie po 1.824,38 zł każda. Zabezpieczeniem kredytu było poręczenie osoby fizycznej – U. W.. Nadto pozwany A. L. (1) w dniu 14.07.2011 r. zawarł z (...) S.A. umowę kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 360.000 zł, który został wykorzystany na spłatę zobowiązań m.in. refinansowanie zobowiązań z tytułu kredytu udzielonego pozwanemu przez stronę powodową w ramach spornej obecnie umowy kredytowej o numerze (...) z dnia 30.08.2010 r. Spłata spornego kredytu nastąpiła zdaniem pozwanego A. L. (1) dnia 08.08.2011 r. poprzez dokonanie przelewu na rachunek strony powodowej kwoty 61.755,16 zł, który to przelew został uruchomiona przez (...) SA w ramach realizacji ww. umowy kredytowej z tytułem „całkowita spłata kredytu KP B (...)”. Pozwany wskazał, że w lutym 2014 r. ze zdziwieniem odebrał wezwanie do zapłaty rzekomo niezapłaconej raty wysłane przez stronę powodową i w odpowiedzi na nie złożył do oddziału strony powodowej pismo wyjaśniające, iż dnia 08.08.2011 r. został spłacony całkowicie udzielony mu kredyt. Pozwany podniósł, że wydaje mu się, że nie otrzymywał dalszej korespondencji od strony powodowej, zatem uznał, że sprawa jest wyjaśniona. Pozwany podniósł, że nie przypomina sobie, aby otrzymał wypowiedzenie umowy kredytowej, które zostało dołączone do pozwu w niniejszej sprawie, czy też przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 13.08.2014 r. W ocenie pozwanego jest to jednak kwestia drugorzędna, gdyż przede wszystkim, zdaniem pozwanego, obecnie jego zobowiązanie wobec strony powodowej nie istnieje, bowiem spłacił on całkowicie stronie powodowej wierzytelność dnia 08.08.2011 r. w ramach kredytu, który otrzymał dnia 14.07.2011 r. w (...) S.A.

Nadto pozwany podniósł, iż roszczenie powoda uległo przedawnieniu. Kredyt udzielony przez stronę powodową pozwanemu był bowiem kredytem przeznaczonym do finansowania działalności gospodarczej, udzielonej przedsiębiorcy, jakim był wówczas pozwany, przez przedsiębiorcę, jakim był bank kredytujący, a zatem stosunek prawny powstały między stronami należał do stosunków gospodarczych, które przedawniają się z okresem trzech lat. Jeżeli zatem strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę o kredyt pismem z dnia 07.04.2014 r., wzywając go do zapłaty w ciągu 30 dni całości kredytu wraz z odsetkami i kosztami, roszczenie powstałe z tego tytułu przedawniło się po 3 latach, a więc z datą wymagalności podaną w pozwie przez stronę powodową – w dniu 26.05.2017 r., a skoro strona powodowa wniosła pozew dopiero w dniu 17.07.2017 r., zrobiła to już po upływie okresu przedawnienia.

W piśmie przygotowawczym z dnia 11.12.2017 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Ustosunkowując się do wcześniejszej spłaty kredytu przez pozwanego strona powodowa wskazała, iż wprawdzie pozwany był co prawda uprawniony do dokonania wcześniejszej spłaty kredytu, jednak zamiar ten był zobowiązany uprzednio zgłosić stronie powodowej, zgodnie z § 9 pkt 6 Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej z dnia 02.03.2010 r., w formie pisemnego wniosku najpóźniej na 3 dni robocze przed zamierzonym terminem spłaty. Wniosek powinien zawierać kwotę spłaty. Natomiast zgodnie z § 9 pkt 7 ww. Regulaminu brak zawiadomienia lub dochowania ww. terminu skutkowało rozliczeniem dokonanej spłaty w terminach następujących, wynikających z

harmonogramu spłat. Strona powodowa podkreśliła, że pozwany przelał środki na rachunek bieżący, jednak nie złożył dyspozycji/zawiadomienia o zamiarze wcześniejszej spłaty kredytu, mimo że zobowiązał się do tego na mocy zawartej umowy (której integralną częścią był ww. Regulamin – zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 zawartej umowy). Zgodnie z tymi postanowieniami skutkowało to systematycznym pobieraniem środków pieniężnych z rachunku bieżącego pozwanego i rozliczaniem spłaty w terminach następnym, wynikających z harmonogramu spłat. Strona powodowa wskazała, że zobowiązanie było regulowane w wyżej wymieniony sposób prawidłowo do stycznia 2014 r., kiedy to spłaty przestały być regulowane. W związku z powyższym strona powodowa postanowiła wypowiedzieć pozwanemu umowę, nadając do pozwanego oraz do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 07.04.2014 r. Wskutek złożonego oświadczenia wraz z upływem okresu wypowiedzenia całość zadłużenia stała się wymagalna, a pozwani obowiązani byli do jego spłaty w całości, czego nie uczynili. Strona powodowa podniosła, że pozwani nie wykazali, by uczynili zadość obowiązkowi wynikającemu z ww. § 9 pkt 6 Regulaminu kredytowania, tj. złożenia zawiadomienia o zamiarze wcześniejszej spłaty kredytu. Zdaniem strony powodowej nie jest takim zawiadomieniem z pewnością pismo przyjęte przez stronę powodową w dniu 03.04.2014 r. z prośbą o uznanie całkowitej spłaty kredytu.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia, strona powodowa podniosła, że stanowisko pozwanych jest całkowicie nietrafione. Strona powodowa wskazała, iż nie mają racji pozwani twierdząc, że pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 17.07.2017 r., gdyż datą zapoczątkowania niniejszego postępowania jest data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. 24.10.2016 r., a nie uzupełnienia braków tego pozwu po przekazaniu sprawy do tut. Sądu jako sądu właściwości ogólnej pozwanego.

Nadto strona powodowa do pisma z dnia 11.12.2017 r. dołączyła: historię naliczania odsetek dla umowy (...) – na okoliczność sposobu naliczenia naliczonych w sprawie odsetek umownych; wyciąg nr (...) – na okoliczność wykonania umowy przez stronę powodową, korzystania przez pozwaną z udostępnionego jej kapitału, zasadności i wysokości roszczenia; raport – zestawienie należności i spłat kredytu za okres od 30.08.2010 do 29.05.2014 r. – na okoliczność spłat dokonywanych przez stronę pozwaną, ich zaliczenia na zadłużenie oraz wysokości wymagalnego zadłużenia dochodzonego w niniejszej sprawie; raport – zestawienie należności i zaległości kapitałowych z kalkulacją odsetek za zwłokę za okres od 30.08.2010 r. do 11.12.2017 r. – na okoliczność wysokości naliczonych odsetek za zwłokę, raport dekretów – na okoliczność wysokości naliczonych w sprawie opłat i prowizji; oraz Tabelę prowizji i opłat bankowych pobieranych od przedsiębiorców w FM Bank – na okoliczność treści stosunku zobowiązaniowego łączącego strony oraz Regulamin kredytowania działalności gospodarczej – na okoliczność treści stosunku zobowiązaniowego łączącego strony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa w dniu 30.08.2010 r. zawarła z pozwanym, A. L. (1), w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej umowę kredytu nr (...), na warunkach określonych w umowie i obowiązującym Regulaminie kredytowania działalności gospodarczej, w ramach której pozwany otrzymał kredyt na finansowanie bieżącej działalności w wysokości 68.421,65 zł z okresem kredytowania od 30.09.2010 r. do 31.08.2015 r. Okres kredytowania wynosić miał 60 miesięcy a oprocentowanie kredytu było stałe, w wysokości 20 % rocznie.

W umowie kredytu określono, iż spłata kredytu nastąpi w 60 ratach miesięcznych kapitałowo-odsetkowych po 1.824,38 zł każda (z tym, że ostatnia rata spłaty kredytu ma charakter wyrównujący), zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu na podstawie zawartej umowy, płatnych do 30. dnia każdego miesiąca, poczynając od 30.09.2010 r. do 31.08.2015 r.

Zgodnie z umową integralną częścią ww. umowy była Tabela prowizji i opłat bankowych pobieranych od przedsiębiorców, oraz Tabela oprocentowania środków dla przedsiębiorców, zawierające w szczególności wysokość oprocentowania, prowizji i opłat za czynności związane z ww. umową. Kredytobiorca była zobowiązany do zapewnienia na rachunku przeznaczonym do rozliczania kredytu wystarczającej ilości środków na pokrycie zobowiązań wynikających z umowy w terminie ich wymagalności. W przypadku, gdy w terminie wymagalności rat spłat występuje brak środków na rachunku kredytobiorcy, strona powodowa od dnia, w którym miała nastąpić spłata,

stosuje do niespłaconej w terminie raty kapitału oprocentowanie określone w Tabeli oprocentowania środków dla przedsiębiorców, w wysokości obowiązującej dla zadłużenia przeterminowanego, o ile w tym dniu nie nastąpiła spłata, tj. w wysokości 4-krotności obowiązującej stopy lombardowej NBP. Na dzień zawarcia umowy wysokość oprocentowania dla zadłużenia przeterminowanego wynosiła 20 % w skali roku. Bank mógł wypowiedzieć umowę na warunkach i w trybie określonym w obowiązującym Regulaminie kredytowania działalności gospodarczej w FM Banku.

Dowód: - umowa kredytu nr (...) z dnia 30.08.2010 r. – k. 22-24

- Regulamin kredytowania działalności gospodarczej z dnia 02.03.2010 r. – k. 107

- Tabele Prowizji i Opłat Bankowych – k. 27-28

- Tabela oprocentowania środków dla przedsiębiorców – k.29

- Harmonogram spłat kredytu – k. 79-86

Zabezpieczeniem spłaty kredytu zaciągniętego przez pozwanego A. L. (1) było poręczenie cywilne udzielone przez pozwaną U. W. na podstawie umowy solidarnego poręczenia zawartej przez nią ze stroną powodową w dniu 30.08.2010 r. W umowie poręczenia poręczycielka oświadczyła, że zobowiązania z tytułu poręczenia wykona po zawiadomieniu przez stronę powodową o opóźnieniu w spłacie całości lub części kredytu, przez zapłatę sumy zadłużenia niezwłocznie lub w sposób i terminach podanych przez stronę powodową.

Dowód: - umowa kredytu nr (...) z dnia 30.08.2010 r. – k. 22-24

- umowa poręczenia z dnia 30.08.2010 r. – k. 25

Pozwany A. L. (1) w dniu 14.07.2011 r. zawarł z (...) S.A. umowę kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 360.000 zł, który został wykorzystany na spłatę zobowiązań m.in. refinansowanie zobowiązań z tytułu kredytu udzielonego pozwanemu przez stronę powodową w ramach umowy kredytowej o numerze (...) z dnia 30.08.2010 r. W dniu 08.08.2011 r. z rachunku pozwanego dokonany został przelew kwoty 61.755,16 zł z tytułem „całkowita spłata kredytu KPB (...)”.

Dowód: - wyciąg z rachunku nr (...) – k.53-54,

- umowa Kredytu Obrotowego nr (...) – k. 56-60

Pozwany po ww. wpłacie nie wpłacał dalszych kwot tytułem spłaty rat kredytu zaciągniętego u strony powodowej. Kwota wpłacona przez pozwanego była sukcesywnie ściągana przez stronę powodową z rachunku bankowego pozwanego, przeznaczonego do rozliczania kredytu zaciągniętego u strony powodowej, na poczet bieżących rat i należności strony powodowej i wystarczyła do rozliczenia tych należności do stycznia 2014 r. Pismem z dnia 17.02.2014 r. strona powodowa wystosowała wobec pozwanego wezwanie do zapłaty niezapłaconej raty tytułem spłaty zaciągniętego kredytu u strony powodowej. W odpowiedzi pismem wniesionym do strony powodowej w dniu 03.04.2014 r. pozwany A. L. (1) wniósł o uznanie całkowitej spłaty kredytu firmowego w dniu 08.08.2011 r. w ramach kredytu konsolidacyjnego, w załączeniu przedkładając potwierdzenie przelewu kwoty 61.755,16 zł.

Dowód: - pismo pozwanego A. L. z dnia 03.04.2014 r. – k. 55

- Umowa Kredytu Obrotowego nr (...) – k. 56-60

- potwierdzenie przelewu – k.53-54

- historia naliczania odsetek – k. 87-88

- raport –zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę – k. 89-90

- raport- zestawienie należności i spłat kredytu za okres od 30.08.2010 r. – 29.05.2014 r. – k. 91-95

- raport dekretów – k. 96-97

- W. nr 1 z dnia 11.12.2017 r. – k. 98-102

- Tabela Prowizji i Opłat bankowych – k. 103-105

- Tabela oprocentowania środków dla przedsiębiorców w (...) Bank S.A. – k. 106

W związku z brakiem środków na regulowanie należności kredytowych po styczniu 2014 r. strona powodowa pismem z dnia 07.04.2014 r. wypowiedziała pozwanemu umowę kredytową nr KPB\ (...) oraz wezwała pozwanego do zapłaty całości zadłużenia w wysokości 30.133,43 zł, na które składały się: kapitał w kwocie 29.145,55 zł, odsetki umowne w kwocie 835,24 zł, opłaty i prowizje w kwocie 120 zł, odsetki karne w kwocie 32,64 zł. Okres wypowiedzenia został ustalony jako 30 dni. Wezwanie do zapłaty należności zostało również skierowane do pozwanej jako poręczyciela.

Dowód: - wypowiedzenie z dnia 07.04.2010 r. umowy kredytu nr KPB\ (...) z dnia 30.08.2010 r. wraz z potwierdzeniem nadania z książki nadawczej i zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k. 32, k. 34-38, k. 77

- wezwanie z dnia 07.04.2010 r. do zapłaty całości należności wraz z potwierdzeniem nadania z książki nadawczej i zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k. 33, k. 34-38, k. 78

Dnia 13.08.2014 r. przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego bank wezwał pozwanych solidarnie do spłaty zadłużenia w kwocie 30.792,90 zł wyznaczając ostateczny termin spłaty zadłużenia na dzień 16.08.2014 r.

Dowód: - przedsądowe wezwania do zapłaty z dnia 13.08.2014 r. – k. 30 -31

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Strona powodowa wykazała zdaniem Sądu swoje roszczenie, wypełniając ciężący na niej z mocy art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenie i ciężący na niej z mocy art. 232 zd. 1 k.p.c. obowiązek procesowy przedstawienia dowodów na te fakty, przedstawiając wskazaną przez siebie już w pozwie dokumentację w postaci: umowy kredytu zawartej z pozwanym, umowy poręczenia zawartej z pozwaną, oraz w postaci pozostałej przedłożonej dokumentacji z której wynika zarówno zasadność, jak i sposób wyliczenia należności strony powodowej, w tym: Regulamin kredytowania działalności gospodarczej z dnia 02.03.2010 r., Tabele Prowizji i Opłat Bankowych, Tabela oprocentowania środków dla przedsiębiorców, Harmonogram spłat kredytu, historia naliczania odsetek, raport –zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę, raport- zestawienie należności i spłat kredytu za okres od 30.08.2010 r. – 29.05.2014 r., raport dekretów, wyciąg nr 1 z dnia 11.12.2017 r., a także wezwania pozwanych do zapłaty oraz wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu wraz z potwierdzeniami odbioru.

W szczególności, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, strony wiązała umowa kredytu, na podstawie której pozwany otrzymał od strony powodowej określone środki pieniężne z precyzyjnie określonymi warunkami spłaty tego zobowiązania, a z której to umowy pozwany nie w pełni się wywiązywał, co doprowadziło ostatecznie do jej wypowiedzenia i powstania należności z tytułu umowy kredytu w stan natychmiastowej wymagalności, co spowodowało powstanie do spłaty żądanych przez stronę powodową kwot z tytułu należności głównej, odsetek umownych i odsetek karnych, których to sposób naliczenia strona powodowa szczegółowo wskazała w dokumentacji dołączonej w toku postępowania, w szczególności do pisma przygotowawczego z dnia 11.12.2017 r. Pozwany przyznał też, że otrzymał przed wypowiedzeniem umowy o kredyt wezwanie do zapłaty zaległości w spłacie rat, jednak uznawał, że jego pismo, złożone u strony powodowej w dniu 03.04.2014 r. wyjaśniało sprawę.

W tej sytuacji to na pozwanych ciążył procesowy obowiązek, wynikający z ww. art. 6 Kc i art. 232 zd. 1 Kpc, wykazania faktów ewentualnie tamujących bądź niweczących roszczenie strony powodowej oraz przedstawienia wystarczających dowodów na te okoliczności. W ocenie Sądu pozwani nie sprostali temu obowiązkowi.

Zauważyć należy, że pozwani swoje stanowisko o niezasadności roszczenia strony powodowej wywodzili głównie z faktu wpłaty kwoty 61.755,16 zł dokonanej przez pozwanego w dniu 08.08.2011 r. na rzecz strony powodowej na poczet należności z tytułu zawartej przez pozwanego umowy kredytu ze środków uzyskanych na podstawie zawartej z innym bankiem umowy o kredyt m.in. na refinansowanie zobowiązań z tytułu kredytu zaciągniętego przez pozwanego u strony powodowej, która to wpłata – zdaniem pozwanych – miała stanowić całkowitą spłatę tego ostatniego kredytu. Nie sposób jednak uznać, zdaniem Sądu, by ten zarzut pozwanych był zasadny.

Zgodzić się bowiem należało, zdaniem Sądu z twierdzeniem strony powodowej, iż pozwany był wprawdzie uprawniony do dokonania wcześniejszej spłaty kredytu, jednak uprawnienie to, stosownie do § 9 pkt 6 Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej z dnia 02.03.2010 r., obwarowane było warunkiem, iż zamiar taki winien był zgłosić, w formie pisemnego wniosku, najpóźniej na 3 dni robocze przed zamierzonym terminem spłaty. Pozwany nie wykazał, co słusznie podniosła strona powodowa, ani nawet, co należy zauważyć, nie twierdził, że takiego zawiadomienia dokonał, w związku z czym nie sposób jest przyjmować, że spełnił warunki do skorzystania z tego uprawnienia, a tym samym że wpłata kwoty 61.755,16 zł w dniu 08.08.2011 r. została dokonana na rzecz strony powodowej w warunkach wcześniejszej spłaty kredytu. Zatem strona powodowa słusznie podniosła, że zgodnie z § 9 pkt 7 ww. Regulaminu brak zawiadomienia lub dochowania ww. terminu skutkowało rozliczeniem dokonanej spłaty w terminach następnych, wynikających z harmonogramu spłat, co z kolei skutkowało systematycznym pobieraniem środków pieniężnych z rachunku bieżącego pozwanego i rozliczaniem spłaty w terminach następnych, wynikających z harmonogramu spłat. Środki te wystarczyły do stycznia 2014 r., po czym strona powodowa wzywała pozwanego bezskutecznie do zapłaty powstałych zaległości z tytułu należności kredytowych, zaś pozwani nie udowodnili, ani nawet nie twierdzili, że dokonali jakichś kolejnych wpłat na poczet należności wynikających z zawartej przez pozwanego umowy kredytu ze stroną powodową.

Ponadto Sąd zwrócił uwagę na fakt, iż stosownie do § 1 pkt 2.10.1 umowy kredytowej z dnia 30.08.2010 r. spłata kredytu miała nastąpić w 60 ratach miesięcznych obejmujących kapitał i odsetki od kredytu. Z kolei w § 1 pkt 2.10.2 strony określili wysokość tych rat na kwotę 1.824,38 zł każda. Mając powyższe na uwadze, całkowita kwota do spłaty wynosiła 109.462,80 zł (1.824,38 zł x 60). Strona powodowa dochodziła zapłaty kwoty 37.570,61 zł, a pozwany A. L. (1) przedłożył potwierdzenie dokonania przelewu na rzecz strony powodowej jedynie kwoty 61.755,16 zł. Kwota dochodzona pozwem przez stronę powodową mieściła się zatem w kwocie stanowiącej różnicę między całkowitą kwotą do spłaty, a jedyną kwotą wykazaną przez pozwanego jako uiszczoną na rzecz strony powodowej z tytułu zawartej umowy kredytu (109.462,80 zł – 61.755,16 zł = 47.707,64 zł). W ocenie Sądu strona powodowa zasadnie mogła domagać się zasądzenia od pozwanego należności dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie, o czym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Bezsporne było w istocie przy tym, że zabezpieczeniem kredytu udzielonego pozwanemu było poręczenie cywilne udzielone przez pozwaną – U. W.. Przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał zgodnie z art. 876 § 1 k.c. Oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności udzielone na piśmie art. 876 § 2 k.c. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciela powinien zawiadomić o tym poręczyciela (art. 880 k.c.). Nadto w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny (art. 881 k.c.). W przedmiotowej sprawie pozwana U. W. w dniu 30.08.2010 r. zawarła z bankiem umowę solidarnego poręczenia w formie pisemnej za zobowiązanie pozwanego wynikające z zaciągniętego u strony powodowej kredytu, a w § 2 pkt 1 niniejszej umowy strony ustaliły, iż poręczyciel spłaci zadłużenie w razie opóźnienia w spłacie całości lub części kredytu. W umowie nie zawarto postanowień, które kształtowałyby odpowiedzialność pozwanej w sposób odmienny, niż wynika to z ogólnych przepisów prawa. Zatem strona powodowa mogła żądać należności dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie również od pozwanej, i to jako zobowiązanej solidarnie z pozwanym.

Nadto za nietrafione Sąd uznał twierdzenie pozwanych, jakoby roszczenie strony powodowej było przedawnione. Bezsporne było w niniejszej sprawie, że roszczenie strony powodowej stało się wymagalne w dniu 26.05.2014 r., natomiast zgodzić się należało ze stroną powodową, że datą zapoczątkowania niniejszego postępowania była data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. 24.10.2016 r., a nie uzupełnienia braków tego pozwu po przekazaniu sprawy do tut. Sądu jako sądu właściwości ogólnej pozwanego. Nie mają racji pozwani twierdząc, że pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 17.07.2017 r., gdyż jest to jedynie data fizycznego wpływu do tut. Sądu pisma strony powodowej z 13.07.2017 r., uzupełniającego braki pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Nie można zatem zasadnie twierdzić, że roszczenie jest przedawnione, albowiem od dnia wymagalności roszczenia do dnia wniesienia pozwu nie minęły 3 lata. Bieg terminu przedawnienia w niniejszej sprawie został przerwany poprzez wniesienie pozwu w niniejszej sprawie (art. 123 § 1 pkt 1 Kc) w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez stronę powodową.

W sprzeciwie pozwany A. L. (1) podniósł również, iż nie jest pewny faktu, czy zostało mu doręczone m.in. wypowiedzenie umowy kredytowej. Sąd nie może podzielić stanowiska pozwanego także w tym zakresie, albowiem przeczy temu doręczona przez stronę powodową dokumentacja tj. potwierdzenie odbioru korespondencji z dnia 14.04.2014 r.

W zakresie orzeczenia o odsetkach zaznaczenia wymaga, że strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek tzw. karnych za opóźnienie w wysokości umownej równej czterokrotności stopy lombardowej NBP wskazując, iż obecnie nie przekraczają one wysokości odsetek maksymalnych określonych w art. 481 § 2 i 2¹ k.c. Zgodnie z art. 481 § 1 Kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 tego przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z § 2¹ tego przepisu maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Zgodnie zaś z § 2² tego przepisu jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie. Jak wynika z powyższego gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Takie uprawnienie wynika z przepisu art. 481 § 2 zd. 2 k.c. Górną granicę stanowią odsetki maksymalne za opóźnienie, które stosownie do art. 481 § 2² k.c. nie mogą w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. To sztywne ograniczenie powoduje, iż w każdym przypadku, w którym umowa przewiduje odsetki za opóźnienie w wyższej wysokości, wierzyciel i tak może się domagać zapłaty co najwyżej odsetek maksymalnych za opóźnienie. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż wartość odsetek karnych może ulec zmianie, co jest uzależnione od obowiązującej w danym momencie stopy kredytu lombardowego NBP. Aktualnie maksymalna wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 14%, natomiast wysokość odsetek karnych obliczonych na podstawie 4-krotności stopy lombardowej NBP wynosi 10%. Nie można jednakże wykluczyć, że w przyszłości odsetki powyższe, liczone według 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP, przekroczą wysokość odsetek maksymalnych. Z tego względu w ocenie Sądu zasadnym było określenie w wyroku zakresu, w jakim strona powodowa będzie uprawniona do egzekwowania dalszych odsetek za opóźnienie, tj. w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, poprzez poczynienie stosownego zastrzeżenia co do wysokości tych odsetek, o czym orzeczono również w pkt I wyroku w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 i art. 105 § 2 k.p.c. mając na uwadze, że stroną przegrywającą byli pozwani solidarnie. Zasądzona od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwota 6.696 zł stanowi sumę celowych w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i wykazanych przez stronę powodową kosztów procesu, na którą składała się kwota uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu w łącznej wysokości 1.879 zł, kwota 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej przez radcę prawnego w stawce minimalnej

(zgodnie z § 2 pkt 5 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi strony powodowej.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.